

Líst pro katolický lid
 Organ katolických
 legionářů, jejich přátel,
 hraničářů a vojáků
 v záloze

Redakce a administrace
 v Praze II., ulice u Pákovny 4

Ročník II.

V Praze dne 28. ledna 1938

Číslo 5

PRO SPOLEČNÉ DOBRO

Jubilejní oslavy armádního generála a inspektora naší branné moci Srového byly poučené z několika stránek a možno říci, že daly příklad, který může nás leccemus přiučit. Všechny legionářské složky, ať se hlásí k jakémukoliv směru, se jich zúčastnily, ve všech listech, ať již patří kterékoliv politické straně, se psalo o generálu Srovém s úctou, což u nás nebývá zvykem. Ale ty listy jednohlasně naznačily, proč asi té úcty a vážnosti zasluhuje.

Generál Srový, a je mu to ke cti, umí rádně dělat svoji věc. Je z těch lidí, kteří milují celým srdcem své povolání a jsou přesvědčení, že je jejich povinností, dělat je rádně. Ne šlihat jinam, nýbrž dívat se jen na to, co máme dělat a chtít to dělat dobře, to je směrnicí tohoto vojáka-hrdiny. Svědomitost v rozhodování, vážné pojmání každé věci, i když se nezdá důležitou, ale spadá v okruh toho dění, za které jsem odpovědný. Mluveno obrazně, jakoby jednooký hrdina soustředil v hled jednoho svého oka celou svou bytost, dal jí jeden směr a od něho se neodchýlil. V té jednotě je soustředěna všechna jeho síla i jeho poctivost. Jistě i on měl někdy nástrahy, ale vždy jim oddolal u vědomí, že odpovídá za to, kam je postaven a ne za to, kam by ho chtěli někteří postavit. Je v tom pevnost člověka, jakých kdysi vyrůstalo tolik mnoho na našem venkově, živěném virou, neuhybajícího se z hroudy, i když byla sebe tvrdší a odolnější.

Člověk, který rádně plní své povinnosti, i když jsou na pohled sebe nepatrnější, koná pro stát krásné dílo a to je možno zdůraznit v moderní době, ve které je stále méně poetických dělů. Dnes mají lidé a i velké skupiny na zřeteli hlavně své dobro a pak teprve dobro vyšší, společné dobro. Na schůzích o něm sice slyšíme častěji mluvit, ale skutečnost bývá odlišná. Jen se dotknou některé skupiny, nebo jí vytknou něco a jest oběh na střechě. A což teprve, když se od ní žádají nějaké oběti! To už nejde s ní vůbec mluvit. Tento egoismus skupin, zaviněný a odpozorovaný od egoismu jednotlivců, často i vysokou postavených, je těžkou ranou na těle státu a jest vysvětlitelná tím, že si lidé nezamilovali své povolání, své řemeslo a nevidí v něm svatou službu celku. Není třeba hledat příčiny jinde než jsou.

Sloužit není lehkou věcí a dobře sloužit jest uměním a jest obětí. Krása francouzské mladé generace předválečné, krása takových Pégůů, Pichariů a j., kteří dali národu nejen jedinečnou umělecká díla, nýbrž i na poli válečném svoji krev, spočívá v tom, že

Je řada na Vás — mladých

Jednota přátel katolických legionářů vzala na sebe velký úkol — sdružovati všechny ty, kteří mají jakýkoli vztah k našim legionářům, v jednu rodinu. Na prvním místě je pro ty mladé — a snad nejvíce povinnosti k této jednotě mají synové a dcery samotných legionářů, kteří se mají stát nositeli a širiteli velké myšlenky legionářské, z níž se zrodila naše svoboda. Vždyť oni znají nejlépe útrapy i vítězství z vyprávění otců, jejichž slova jsou nesmazatelně vryta v paměti a je nutno, aby nezůstala jen v nich, ale aby byla sdělována dále, aby připravovala půdu, aby nevymlázla nikdy z paměti národa, který po dlouholeté pohrobě z krve nejlépejších synů povstal k vítězství.

Útrapy a strádání válečné nemohlo zůstat bez vlivu na zdraví hrdinů a jak sami víte, mnoho přemnoho jich předčasně umírá. — Nesmí však zemřít idea legionářská, idea, pro kterou obětovali své životy, idea, která byla jen pokračováním, nebo chcete-li ztělesněním idee svatováclavské — a je dnes na vás, mladých, kteří jste měli a máte k těmto hrdinům nejbližší vztah, aby nezahynula, ale aby rostla a mohutněla tato tradice legionářská, aby i Vaše děti jednou správně pochopily, čím budou povinny národu a svým dědům. A té láseč musíte je učít vy, musíte se přičiňovat ze všech sil, aby byla nájležitě pochopena.

Potřebujeme vás a voláme vás k radostné, udatné a obětivé práci pro udržení a posílení myšlenky legionářské. Přijďte všichni mezi nás.

Výběry nápisů na památnících a náhrobcích obětí světové války

Kap. pěch, v z. Ant. Sorm. „Vzpomeňte nás padlých ve světové válce“
 prost nápis na oltáři na Sv. Hoře u Příbrami, postaveném památce padlých hrdinů ve světové válce 1914–1918.

Mnoho bylo svého času napsáno o památnících osvobození našim hrdinům po stránce umělecké, v čemž jim osud nebyl právě přízniv. Podobně leckde nebyly nejšťastněji řešeny i nápisy na těchto. Všimněme si dnes několika dobrých, uměleckých i lidových nápisů na mohylách i hrobech legionářů a bojovníků z války vůbec.

Obory na Příbramsku umají na památ-

chtěli a dovedli sloužit. Proto se dovedli i obětovat. Kdyby neměl národ takovýchto služebníků nenárodných a schopných každé oběti, byla by jeho budoucnost zatažena temnými a hustými mraky. A je správné, když jednotlivci, kteří stojí tak vysoko, jsou oslavováni při různých příležitostech, neboť příkladů dobrých je velice třeba a skromnosti oslavovaných je dáována příležitost ke skromnosti ještě větší a práci ještě intenzivnější.

Skromnost, též další rys člověka dobře sloužícího a i po té stránce je možno si vzít z generála Srového příklad. Vychovává armádu, která bude sloužit rádně, bude hrdinná a skromná.

niku nápis od Fr. Šobotky-Jabloneckého:

V cizinu jste nám odešly,
 sen věčný v dále spíte,
 však spánek Váš jen pouhý sen,
 nám se zas probudíte.
 Tam v dále Vaše hroby jsou
 a větry přes ně vanou,
 to vroucí pozdravy nesou Vám,
 ne s Bohem, ale na shledanou

Básník Antonín Klášterský pro památník na hřbitově v Protivíně napsal verše:

Nic nemůže Vám dát, kdož chrabře padl
 jste za svobodu za vlast v okovech —
 jen vzpomínku, jen modlitbu a vzdech
 a slzu vřelou pro květ časné zvadlý.
 O mučedníci naši, spěte v dále,
 k vám pozdrav náš let větru na křídlech
 a slib, že chránit po poslední dech
 chceme, zač jste trpěli a umírali

V Rejhradcích na Moravě:

My již životy své v obět položivše,
 od světa ničeho nežádáme.

Dobře by se na tyto mohyly hodily i verše J. S. Baara z Bolesných vánoč:

Vzpomeňte si, že jsme žili
 cele svému národu,
 život i krev položili
 za vlast svou i svobodu!

Pokrač. na str. 2.

Veliké jubileum

Před 50 léty umíral 31. ledna ve čtvrti na pět ráno v Turině zakladatel salesiánské kongregace, svatý Don Bosco. Byl to jeden z největších vychovatelů XIX. století a o jeho lásce k mládeži by se daly napsat celé svazky. Dítě chudých rodů ze severoitalské vesničky Becchi, kde se narodilo r. 1813, projevovalo od časného mládí touhu zachraňovat duše. Otec mu zemřel, když byla Janovi dvě léta a matka, která sice neuměla ani číst ani psát, vychovávala sama tři děti a hlavně u nejmladšího, Jana, padala její slova na dobrou půdu. Shromažďoval děti, učil je modlit, ale zároveň s nimi dováděl, ba byl ze všech nejšikovnější. Za pomoci jednoho kněze mohl studovat a vstoupil do semináře. Byl již starší, neboť několik let musil i moužít na jednom statku, poněvadž doma nebylo výdělků. Jeho touha po apoštolátu mládeže v něm věkem mohutněla, a když byl r. 1841 vysvěcen na kněze, začal hned své dílo. Bylo to na svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie, která mu přivedla prvního hochy, když se ehystral sloužit mši sv. Roztrhaný a ušpiněný jinoch přišel do sakristie a kostelník ho vyhrnul.

„Tak se nesmí jednat s mými přáteli,“ křákal ho Don Bosco, dal hochy zavolat a po mši sv. padlo rozhodnutí. Pozval ho k sobě, začal ho učít nejen modlitbě, nýbrž i číst a psát, ten za několik dnů přivedl jiné a dříve než uplynul rok, měl Don Bosco v hlavním italském městě, jímž byl tehdy Turin, na 100 chlapců. Vystřídal s nimi několik míst, neboť vždycky někde něco potloukl a poškodil. učil je, zpočíval je, připravoval je na život. Dokonce se o ně i hmotně staral, a poněvadž byl sám chudý, musil pro ně žebrať. Pak se mu podařilo zakoupit dům a tak byl dán základ k první salesiánské oratoři.

Skoro 50 let trvala činnost kněze Dona Bosca. Vystavěl řadu domů nejen v Itálii, nýbrž i ve Španělsku, Francii, Belgii a jinde, od r. 1875 poslal již své kněze do misí v Jižní Americe, založil i kongregaci sester Panny Marie Pomocné, vystavěl několik nádherných chrámů, vydal spoustu knih a to všechno dokázal, i za úplné chud. (Př. Dr. J. Křtin, Sv. Don Bosco, 10 Kč. Fršovice, Barákova 10.) Když umíral, byla již salesiánská kongregace zakotvena v celé Evropě, všude činíc nesmírné dobro pro záchranu mládeže. V salesiánských domech byly vzorné ústavy, vzorné dílny, z nichž vycházeli nejen dobří pracovníci, nýbrž i lidé rádní, poctiví a zbožní.

Jak se podařilo Donu Boscovi jeho dílo? Vycházel ze správného předpokladu, že setrvání ve čnosti je u jinocha podmíněno vírou a zbožností. Je tedy třeba navést dítě k životu v milosti Boží. Bude tak žít, bude i ve stálém styku s Bohem a k tomu dopomáhá zpověď, Eucharistie a hluboká láska k Panně Marii Pomocné. Cestou ke zdárnému výsledku bylo Donu Boscovi úsilí vzdát dítě příležitosti k hříchu oteckou starostlivostí, bděním nad ním, napájet dítě radostí, k čemuž dopomáhala hlavně hudba, zpěv, divadlo a různé zábavy, užívat každé moudré a konečně získat si cele srdce jinochovo. Don Bosco žil pro své děti, byl s nimi ustavičně, bavil se s nimi jako jeden z nich a získal si je úplně, takže by byli dali za něho život.

A když umíral, jejich nátek byl upřímný, ještě několik hodin před smrtí opěť a opěť doporučoval salesiánům, aby milovali ty děti, aby žili jen pro ně a odkazoval jim jako závět: „zpověď, Eucharistii, Pannu Marii.

Cinnost jeho je přímo záračná, jeho dílo bylo poznamenáno láskou k Bohu a duším. Nesmrtelný papež Lev XIII. to pochopil, když mu řekl několik měsíců před smrtí: „Done Boscu, miluji Vás. Církev vás potřebuje, svět vás potřebuje.“ Po padesáti letech je možno říci, jak byla pravdivá slova velekněze. Nelze vystihnout slovy, kolika milionům mladých lidí byl zachráněn život, tělesný i duchovní, kolik blaha a pokoje bylo v salesiánských domech zaseto do srdcí mládeže a není divu, že r. 1933, když byl Don Bosco prohlášen za svatého, na milion lidí z celého světa přišedších do říma sklánělo v radosti svá čela před obrazem světovým. I my jsme obdařeni členy kongregace salesiánské. Před 10 léty zahájili svoji činnost ve Fryštáku na Moravě, dnes mají velký ústav v Mor. Ostravě s krásným kostelem, v Praze vybudovali ústav v Kobyliskách a při něm kostel, na Slovensku je též několik salesiánských domů. Jako zakladatel i oni jsou chudí, ale Báh jim pomáhá, takže mnoho tisíc hochů dostává u nich nejen teplo duchovní, nýbrž i pomoc hmotnou. Sv. Dona Bosco lze nazvat jedním z největších dobrodinců lidstva, je slávu katolické církve a právě v nynější době, ve které je vystavena mládež tak velkým nebezpečím, je cesta, kterou nám ukazuje, nejlepší.

Co je stálého

Dva citáty, jeden od arcibiskupa pařížského, kardinála Verdiera, u nás dobře známého z katolického sjezdu a druhý od velkého francouzského spisovatele, A. Mauroisa, jehož díla jsou u nás často překládána. Nuže, kardinál Verdier dlel: „Církev dnes představuje ve světě to, co mu skutečně nejvíce schází: stálost, pevnost. Církev se dovede přizpůsobit potřebám každé doby. Ustavně mění metody svého apologetiky, ale její jádro víry, její hierarchie, její mravouka, její liturgie zůstávají stále nezměnitelné přes všechny revoluce a otřesy ve světě.“ A. Maurois, který mluvil v Bruselu o francouzském divadle, prohlásil: „Tři z největších francouzských spisovatelů, Claudel, Mauriac a Bernanos jsou katolíky a křesťanská obroda, patrná ve všech oblastech, vysvětluje se jednak návratem stále všeobecnějším inteligence k duchovním pramenům a za druhé utřením z války a poválečnými zklamáními. Lidé hledají oporu, když se kolem nich všechno hroutí a tu oporu jim dává víra.“ Bylo by možno uvést blasy mnohých a mnohých jiných myslitelů, a i nevěřících, o této náboženské obrodě a hlavních jejích příčinách, z nichž na prvním místě je právě jistota, kterou dává pravá víra lidstvu zmítanému. A tím si vysvětlíme, proč autorita katolicismu ve světě tolik stoupá.

Víte kolik propijete a prokouříte?

Málo kdo si dá jistě práci s tím, aby si spočítal, kolik za svůj život zbytečně utratí za pití a kouření. Jeden z našich spolupracovníků tak učinil v době, kdy si umíňoval, že sám také a opravdu setřít začne. Průměrně denně vypítá tři obyčejná piva, při ceně 1.45 Kč za půl-litr činí za rok 1.533 Kč čili za lidský dospělý věk 76.650 Kč. Přimysleme-li k tomu zase jen minimálních průměrných 10 cigaret denně v ceně 2 Kč t. j. 730 Kč ročně, za 50 roků 36.500, dohromady se zbytečně vypitým pivem utratíme v padesáti letech 113.150 Kč. Uvážíme-li, že tyto údaje nejsou-li právě minimální, tedy jisté, „zlatou střední cestou“ a že jsou lidé, kteří vykouří denně 20, 30 i více cigaret, že nekouří laciné Vlasty, ale i kusy dražší, že jsou lidé, kteří vypijí také ne tři, nýbrž 8, 10, 12, 15 i více piv, ne-li denně, tedy občas, pak docházíme k závěru, že každý jen trochu náruživý pivář a kuřák, propije za svůj život velmi krásnou vilu i s nábytkem.

Abys se netěšil ti, kdož pijí snad „Bratislavské“ a jiná vína a k tomu nějakou sodu neb kalíšek, pak necht' vezmou tužku a přesvědčí se, že utratí ne-li více, tedy také tolik. —Kš—

Výběry nápisů na památnících a náhrobních oběti světové války.

V Jedli na sev. Moravě mají verše od dp. P. Karla Dokoupila S. Ss. R.:

Rekové, siz mořem oplakáni,
kde, o, kde jste všichni pochováni?
Kde, ach kde jsou rovy Vaše drahé?
Který země drn je zakrývá?
Která hvězda v jara noci vlahé,
pláčem nad nimi se zachívá?
Kam jste skáceli se naposledy?
Mluvíte za ně chladně ruské ledy,
mluvte sněžní alpšti velikáni,
nivy polské, vlašské pinie,
mluvte vonně květy arbských plání,
odpověz nám smavá Francie.

Spisovatel K. V. Rais napsal tyto dva nápisy:

Razítka jen u Peterky

PRAGA VIII.,
Primátorská 58.

Zprávy ve zkratce

Veliké neštěstí stihlo naše letectví u Přibyslavě, kde havarovalo velké vojenské letadlo. Mezi třemi mrtvými je i znamenitý letec, plukovník Maršálek, jeden z našich nejlepších vojenských letců.

V Číně jsou opět a opět **popravováni** známi generálové. Čína neměla na generály nikdy velké štěstí, většinou to byli lidé prodávni, kteří šli jen za loupeží a svým prospěchem. V japonsko-čínské válce se to mstí a četné neúspěchy Číňanů mají na svědomí právě tito generálové, jichž se Čankajšek zbavuje popravami.

Ze v boji za vlast věrné hlavy
jste rádi dali na věky,
Vám domov pomník lásky stavi
a zehná hrob Váš daleký.

Vy za vlast, za nás v boji
jste nastavili hrud,
nás vděčností s Vámi poji —
Vám věčná sláva buď!

Pěkný nápis napsal k tomu účelu i básník Fr. S. Procházka a hist. a univ. profesor J. V. Šimák (Od Ještěda k Troskám, r. VIII. — 230).

V příštích číslech budeme v otiskování těchto nápisů pokračovat.

Dokonč. se str. 1.

Japonsko ohlašuje vystoupení z Mezinárodního úřadu práce, nepovádá je tento prý pouhou odborkou Společnosti národů. Dik-tátorské státy budou tedy bojkotovat obě instituce.

Společnost národů

ztrácí stále více na své prestiži. Anglio ji chce proto reformovat, jak, to nepraví. Již i Rusko jest s ní nespokojeno, snáší proto, že mu nechce hlasitě schválit jeho politiku ve Španělsku.

Francouzská socialistická strana **prodělává velkou krizi**. Radikální skupina, ovlivňovaná komunisty, není spokojena s dosavadní politikou strany a hrozí rozštěpení.

Mezinárodní Eucharistický kongres, který se bude konat za veliké účasti v Budapešti v květnu tohoto roku, bude ve znamení programu: Eucharistie poutem lásky, tento rok je pro Maďarsko významným ještě proto, že připadá 900. výročí úmrtí krále sv. Štěpána.

Na Novém Zeelandu jsou chystány **jubilejní oslavy stého výročí první mše sv. na ostrově**. Když tam zavítali r. 1838 katolíci misionáři, našli pouze jedinou katolickou rodinu jistého irského obchodníka. Dnes je tamtéž 430 kostelů a 363 kněží.

Anglický tisk přináší zprávu, že **Svycarsko vystoupí ze Společnosti národů**. Kam by potom byla přeložena tato instituce a oob by se stalo s nádherným palácem, listy nepovídají.

Zajímavé drobnosti ze světa

Jubilejní oslavy přenesení Paladia do Staré Boleslavi.

Katolíci legionáři zuřastní se společně s Orelstvem jubilejních slavností ve Staré Boleslavi. Ministerstvo železnic povoluje na legitimaci vydanou přípravným výborem 50 % slevy, na zvláštní vlaky 60%. Legitimace s pěkným odznakem a informačním brožurou stojí Kč 7. Sleva platí od 1. května do konce září o všech nedělích a svátcích a sice 2 dny před a 2 dny po.

II. legionářský ples koná se 19. února 1938 pod protektorátem sekčního chefa MNO br. Frant. Danielovského. Přednosty kanceláře čsl. legií.

První ples katol. legionářů v východních Čechách koná se v Krouně 27. II. 1938 pod protektorátem br. štkpt. r. l. Dr. T. Nováka, ministerského rady v. a bývalého okr. soudece v Hlinsku, br. nadpor. i. l. Jos. Srocha, měst. tajemníka v Proseči a P. Josefa Vorlíčky, faráře a zálož. důstojníka v Krouně.

Schůze zemského předsednictva Ústř. jednoty čsl. legionářů konají se každý pátek v 6 hodin večer v klubovně rest. u Hortiků (O. Spirek, v Praze II., Na Moráni, roh Václavské ul.).

Cheete-li někde uspořádati přednášku o spolupráci katolíků v zahraničím odhojí a významu tradice svatováclavské, požádejte Zemský Svaz Ústřední jednoty čsl. legionářů v Praze II., Národní tř. 30.

Pro založení hranicářského hospodářského fondu se rozepisuje v „Legii“ J. Hradil. „V jubilejním roce republiky voláme však znovu po zložením hospodářského fondu pro hranicáře, jaký už dávno mají naši němečtí krajané pro své hospodářsky slabé příslušníky. Neurážejme v hranicářích a také v sobě lidskou důstojnost! Neurážejme hranicáře milodary, dejme jim hospodářskou možnost, aby se postavili na vlastní nohy, aby jejich politické osvobození bylo podepřeno také nezávislostí hospodářskou. Bez hranicářského hospodářského fondu bude všechno úsilí o zabezpečení hranicářské výspy marné.“

Nebezpečný sport. Jakkoli krásný a zdravý, ples jest zimní, hlavně lyžařský sport životu nebezpečný. Jakmile v našich horách nepadá sníh a nedochází lyžaři popíjejí, aby ušli zimy, to již také se přikládá leždi i 1881 úrazy. Smrtelný úraz stihl předminulou neděli teplického lyžaře K. Guba. Při návratu s hor sjížděl se zářného kopce, ohlíel se vyhnouti pátkem chodci, a narazil hlavou na strom stojící v cestě. Sportovní svědkové úraz ihned se ho ujali, odnesli ho do státního státního Zdravotního a

nechal ho tam ležet, až by nějaký automobil ho odvezl do teplické nemocnice. Bohužel ukázalo se, jak málo citu a útrpnosti mají dnes lidé s neštěstím svého bližního. Asi deset aut přejelo kolem, některé dokonce zastavilo, ale žádné z nich nezvalo ubožáka sebou. Teprve nemaně auto jedoucí kolem s dámu zastavilo, naložilo litce smáčného a odvezl ho do nemocnice, kde však za krátko opět mrtven zraněný podlehl. Proto lyžaři, jezděte opatrně!

První sportovní letiště v ČSR. V Kralupích n. Vlt. bude letos konečně vybudováno první sportovní letiště v našem státě, čímž sportovní letectví alespoň z části bude podpořeno. Postavení budou dva provisorní dřevěné hangary pro 16 letadel. Teprve v roce příštím pomýšlí stát vybudovat letiště definitivní v blízkém okolí hlavního města.

Mobilisace válečného průmyslu v Anglii. Anglické ministerstvo války připravuje na nejbližší dobu mobilisaci válečného průmyslu na zkoušku. Cvičení toto má být přípravou pro dobu války a na poprvé zmobilisuje polovinu, t. j. 10.000 podniků na zbraně, stěhlo, plynové masky a válečný průmysl vůbec.

Generál Gemalin nejvyšším vojákem Francie. Náčelník hl. štábu minist. vojenství ve Francii generál Gemalin byl jmenován náčelníkem hlavního štábu národní obrany, což jest hodnost, kterou od dob Napoleonových neměl žádný Francouz.

Tisíce tanků americké armády. Americká vláda chystá motorisaci celé jedné divise vojska, jelikož podobných sborů dosud neměla. Plán tento jest prvou částí návrhu na modernisování americké armády. Podle něho dostane armáda v nejbližší době 1000 kusů nejmodernějších tanků.

Anarchie v našem letectví. Denní tisk v poslední době poukazuje na anarchii, která vládne v organizaci našeho letectví, následkem čehož dochází nejen k nedorozuměním, ale někdy i k neštěstím, jak jsme nedávno byli svědky. Tak letectví naše a jeho složky jsou roztržitény služebně pod pět ministerstev. Civilní letectví spadá pod min. věr. prací, vojenské do MNO, letecká policie ministerstvu vnitra, gonio-metrická služba min. pošt a meteorologická ministerstvu školství. Nešlo by vše soustředit pod správu jednu či dvě?

K obraně vlasti. Katolickou příručku, která není po této stránce v hnutí našem novinkou a která se snaží řešit výchovu k brannosti, vydal Sekretariát Sdružení katol. mládeže v Praze II., Vyšehradská 26, za 4 Kč. Katolická nauka o válce, historické předpoklady brannosti, postavení našeho státu ve světě a řada významných dalších statí jest v brožurě obsažena, domníváme se však, že k propagování takovéhoto eminentně důležitých otázek měly by se spojit všechny naše katolické organizace mládeže, ať již je to SKM, Orel, Skauting atd. a nepracovat každý na vlastní pěst a často i odchylně.

Katolické kněžstvo v čele obrany státu. Psali jsme již v tomto listě, že v Olomouci, Brně a i v Praze při sjezdu katol. duchovenstva pořádaný byly kursy a přednášky o obraně státu a protiletecké ochraně. Nyní konán byl kurs protiletecké ochrany pro katol. duchovenstvo opět v Bratislavě, kde se sešlo přes 200 osob řádového a světského duchovenstva. Kurs opět dokázal, jak katol. církve a její údové chápou důležitost poslání a odpovědnosti svoji za věrici před Bohem a světem.

Utření prvního kuřáka v Evropě. Uproštěd občanské války a jejich hrůz zapomené obyvatelé jedné vesničky španělské provincie Huelvy na jubileum dobrého Rodriga Jereza, který je považován za prvního kuřáka tabáku na evropském kontinentě a hodné za to trpěl. Rodriga byl námořníkem a plavil se s Kolumbem přes moře, při kterého plavbě byl odhalen nřes svět. Vrátil se do své rodné obce, v níž byl přijat ovšem s nemalou radostí, vytáhl jednou ze své kapsy několik suchých listků podivné rostliny, shabli je, zapálil a kouřil. Jeho žena se zděšila kouře vycházejícího z úst a nosu svého manžela, a aniž se ho na něco ptala, utekla z domu a udala ho u inkvisice jako čarodějníka. Byl hned vzat do vyšetřování, které pro něho dopadlo velice špatně. Nevěřil jeho výpovědem a odsoudil ho jako čarodějníka a kouzelníka na 10 let do tůžného vězení. Musil si třest odpýkat, ale když se vrátil domů, nebylo již kouření čarodějnictvím, nýbrž všeobecným zvykem. Na domě, ve kterém Rodriga bydlel, je dnes mramorová deska, věnovaná prvnímu kuřáku v Evropě a každého roku jsou u domu uspořádány velké vzpomínkové oslavy, jež se nepovedlo ani občanské válce zamezit.

HRANIČÁŘ

Teplice-Šanov

Organizační zprávy. Odbocka lidových postátek konala minulou neděli v Lidovém domě řádnou valnou hromadu. Spolková místnost byla naplněna do posledního místečka. Po přečtení zpráv funkcionářů, z nichž bylo patrné, jak obsáhla byla činnost odbocky v uplynulém roce, vykonány jednomyslně volby dle navržené kandidátní listiny. Předsedou zvolen opět br. Frant. Šaňovský. I volba ostatních funkcionářů skýtá nejlepší záruku, že odbocka i nadále bude pracovat dle stanovených směrnic a hájit zájmy svého členstva. Zástupce ústředí tajemník Esner z Prahy ve svém hodinovém referátu probral všechny otázky, na nichž poštovní zaměstnanci mohou mít zájem, vysvětlil přítomným, co ústředí a Lidová strana pro zlepšení hmotných poměrů poštovních zaměstnanců koná a sklídil za svůj zajímavý referát zaslužený potlesk. Ku konci valné hromady přihlásil se k slovu i duchovní rádec odbocky vdp. V. Mlejnek a ve svém krátkém, ale výstižném projevu nabádal přítomné, aby všude v soukromém i veřejném životě i ve svém služebním postavení uplatňovali naše nábožensko-mravní zásady, vítal zájem, jaký v poslední době projevil Lidová i ostatní koalaované strany, o naše pohraničí. Žádal jen, aby slovom co nejdříve také následovaly skutky, aby oprávněné požadavky státních zaměstnanců v pohraničí byly splněny, jejich postavení zlepšeno, za což se tito odvědí tím větší světlostí ve službě a stanou se spolehlivými obránci státních a národních zájmů na hranicích. Slova duchovního rádec pozorně byla vyslechnuta, s jeho vývody projeven souhlas a příslih zástupce ústředí, že Praha svých hranicářů neopustí, radostně byl přijat. Ve volných návrzích hlavně se mluvilo o XVIII. společenském plese sdružených katolických spolků a usneseno bylo i mezi postátky pro jeho největší úspěch pracovat. Doslovem předsedy byla krásná a jednomyslná schůze ukončena.

Všichni Němci do jednoho houfu! Jestliže se někdo domnívá, že Henleinovo hnutí se rozpadává, ten se šeredně mýlí. V Teplicích-Šanově byly dva veliké těloevičné spolkové německé. Jahn a Eiche, jeden zabarvení německo-nacionálního, druhý německo-svobodomyšlného. Oba spolky si navzájem konkurovaly a na sebe neuvážily. Ale události posledních dnů zdají se přesvědčovat všechny Němce, že jest nutno pevně se semknouti a

Stojadinovičova vláda odsunula jednání o konkordát

Když před rokem předložil Dr. Stojadinovič skupštině znění konkordátu, byl vysoký pravoslavný klerus silně roztrpčen. Nejvyšší synod dal do klatby politiky hlasující pro konkordát, na různých místech vznikly velké nepokoje, takže bylo nutno v zájmu klidu v zemi čekat na vhodnější chvíli. Jednalo se s Vatikánem, i sám ministerský předseda měl při nedávné své návštěvě v Římě jednání s vatikánskými diplomaty a po dohodě s nimi bylo zatím odsunuto další projednávání. Vatikán, který je všude pro pozvolný vývoj, nespěchá na konečné podepsání konkordátu, jímž by se jítela nálada v zemi, to tím spíše ne, že postoj vlády ke katolické církvi je naprosto přátelský. Proto i ministr vnitra Dr. Korošec, kněz, jistě s vědomím Vatikánu, prohlásil, že souhlasí, aby jednání bylo odročeno, dokud nebudou rozřešeny různé vnitropolitické problémy.

Z návštěvy Delbosovy do Berlína zatím sešlo

Po cestách francouzského ministra zahraničních věcí, Delbosa, státy střední Evropy, vyročily se zprávy, že navštívil Berlín, který projevuje stále větší zájem o střední Evropu. Ke schůzce mělo dojít ještě před zasedáním Rady Společnosti národů. V Anglii, která dělá k Německu politiku přátelskou, je pro cestu nálada, ale padá v úvahu její poměr k Itálii, který je pořád nevyjasněný. Proto byla zatím cesta odložena, k čemuž přispěla jistě i vládní krize ve Francii.

Je Chautempsovo postavení pevné?

Zdálo by se, že ano, neboť vláda, představivší se parlamentu, obdržela důvěru 500 poslanců, 100 z pravice nehlasovalo. Překvapilo, že hlasovali pro vládu všichni komunisté i socialisté, jakož i všechny strany středu. U těchto to nezaráží, poněvadž přivítaly odpoutání vlády od přímého vlivu komunistů. Tito zase uvědomivše si své nejisté postavení a odpor široké veřejnosti proti sobě, chtějí ukázat, že jim neběží o Moskvu, nýbrž jen a jen o Francii. Jest ovšem otázka, jak dlouho vydrží, netřeba však mít v jejich pevnost přeměšněné nádeje. Totž lze říci i o radikální skupině

sraziti se do jednoho houfu, aby tím intenzivněji mohli hájiti své německví. Proto také oba těloevičné svazy se usnesly, že se spojí v jeden těloevičný

v socialistické straně. Každým způsobem by si bylo přát — a my jako spojenci Francie máme na tom opravdový zájem, — aby si vláda zachovala svobodu a zavedla řád, který byl za průdruhého roku Lidové fronty silně poškozen.

Budeme mít zástupce u Franca

Jako Anglie, bude jmenovati i naše republika svého agenta pro hospodářské věci u generála Franca. Nutí k tomu nás i ostatní státy, kteří buď již mají u Franca vyslance nebo aspoň své zástupce, fakt, skutečnost, že většinu Španělska má Franco a to provincie velice bohaté a pak úpadek vývozu do nového Španělska. Je totiž jisté, že téměř veškeren vývoz do rudého Španělska ovládlo sovětské Rusko, čímž ostatní státy byly vyřazeny. Naším zástupcem má být ustanoven dr. Berka. V Barceloně vede naše záležitosti dr. Němeček, poněvadž vyslanec dr. Fiedler dle ted v Praze.

Bude svolána konference čtyř?

Londýnský list „Sunday Chronicle“ oznamuje, že ministerský předseda Chamberlain, hodlá svolat v červnu konferenci Anglie, Francie, Německa, Itálie a Belgie za tím účelem, aby bylo zmírněno napětí v Evropě. Prý budou žádány záruky, že mír nebude porušen 20 let. Do června je ještě daleko a nálada pro takovou konferenci nebude jistě veliká, ani v samé Anglii, která ochladla stejně rychle i k Zeclandově plánu na ozdravní hospodářského stavu v Evropě. Angličtí politici a diplomaty mají však těžkou práci, když se prestiž Anglie hroutí na Východě, v Palestýně i v Evropě.

Německo a Jugoslavie

Týden se zdržel Dr. Stojadinovič v Berlíně a nejen u nás, nýbrž i v Rumunsku způsobil tento dlouhý pobyt jisté znepokojení, stejně jako i řeči dra Stojadinoviče. Objevily se obavy, zda nebude ořfesaena Malá Dohoda a pod. Prý, vykládá jugoslávský vládní list „Vreme“, o nic takového nešlo. Ani nebyl prý předložen návrh, aby Jugoslavie se připojila na osu Řím — Berlín, nebo vystoupila ze Společnosti národů, nebo uznala Francovu vládu ve Španělsku. Asi se tedy nejednalo o nicem, šlo snad jen o malčkosty obchodního rázu, které ovšem znamenají vysoké miliony a o utužení přátelství mezi dvěma státy. Ono to stačí pro znepokojení.

spolek pod názvem „Eiche-Jahn“ a pod jedním vedením. Spojení bylo provedeno a Henleinovo hnutí tím značně posíleno.

Stavba druhého státního domu v Teplicích-Šanově byla ministerstvem veřejných prací zadána stavitelským firmám: německé Kunert a spol. a české Fiala, Retenice. Se stavbou bude co nejdříve započato. Těšme se z toho a doufáme, že vlivem uvědomělého českého stavitele Fialy dostane se při stavbě zaměstnání a práce i nezaměstnaným českým lidem. I z toho se radujeme, že značný počet státních zaměstnanců se dočká zdravých a levných bytů.

Český divadelní výbor uspořádal dne 12. t. m. divadelní představení plezněského divadla. Toto sehrálo u nás s velikým úspěchem operetu „Byli jsme a budem“. Ve středu, dne 9. února chystá se ve velkém sále nového divadla taneční a zpěvní večer známých a populárních umělců, Fvy Vreblické ml. od Národního divadla a tenoristy Velké operety p. Jar. Pospíšila. O večer jeví se velký zájem, proto se doporučuje zakoupiti si vstupenky v předprodeji.

Osobní. Předseda místní organizace české strany Lidové, p. Karel Bruma, byl jmenován kontrolorem krajského soudu v Litoměřicích a opouští naše město. S ním odchází od nás pracovník v katolickém hnutí na slovo vzatý, krajně obětavý a svědomitý. Byl činným ve hnutí od jeho počátků, se stejnou horlivostí zastával všechny své funkce, kterými ho pověřilo katolické sdružení, Orel či organizace lidové strany, kterou zastupoval i ve školním výboru a ve výboru pro postavení pomníku presidenta Osvoboditele. Neradil ho ztrácíme ze svého středu, těžko bude jeho spolupráce postrádati, ale jsme přesvědčeni, že i v novém působení bude s hrdnou láskou a horlivostí pro katolické hnutí pracovat. Děkujeme mu za všechny jeho práci a k jeho povýšení, současně i k jeho narození — a jmenování přejeme hojnost Božího požehnání.

Výbor pro postavení pomníku presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka se v poslední schůzi usnesl vypsati na tento pomník veřejnou soutěž se lhůtou do posledního února t. r. a tři nejlepší návrhy odměniti cenami. Pomník má státi ne více než 180.000 Kč a bude postaven na volném prostranství před nádražím. Umělci, kteří se mání soutěže účastniti, mohou si vyžádati potřebné informace u říditelství státní keramické školy v Teplicích-Šanově nebo u předsedy výboru, inspektora státních škol národních, p. Ad. Němečka. Jest snaha, aby pomník byl postaven ještě před 28. říjnem letošního roku.

Domitiek Matějka

Z Rakouska ke Slovanům

(Pokračování).

Nebýlo již daleko do půlnoci, když jsme v Bitolji vešli do velikých kasáren nad městem. Naveneni ulehli jsme v maštali na holou zemi, nehledíce, že je mokrá a zima nám bylo jako venku. Ráno jsme prohlíželi náš nový byt. Jsou to staré turecké kasárny, stavěné do čtyřhranu tak, že uvnitř je veliké nádvoří, do něhož s každé strany vchod. Tato ohromná budova jest z kamene stavěná o jednom poschodí, dolo stáje, nahoře byty. Stropy jsou jednoduché desky, takže skulinami je vidět nahoru a dolů zase padá všechno smět. Dozvěděli jsme se, že nedostaneme ten den nic jísti, není prý pro nás „vylasováno“. Kol desáté hodiny našem mne zde můj svnovec Jan Rousek, mladý voják od 11. pluku a vzal mne s sebou do poschodí, kde měli jednu světnici asi pro 70 zajatců, skoro vesměs Pražáků. Vyprávěli, jak je vezli raněné dráhu ze Skopje do Bitolje. Jelikož dráha jde též po řeckém území přes Soluň a Srbové měli dovoleno tudý převážeti pouze svoje raněné, nechťeli Rekové v Soluň jejich vlak dále pustiti, když zpozotovali, že jsou v něm Austrianci.

Konečně je přece pustili a bylo z toho diplomatické jednání a Srbové nechciti si Reky pohnevat, uvolili se vydati Rekům všechny zajatce, jedoucící tímto vlakem. To stalo se již v srpnu a naši hoši byli již skoro všichni zdraví a již věděli, že pojedou brzy do Recka. V pole dne přinesl mi Rousek oběd, který nějak propašoval, rovněž tak večer. Přespál jsem zde čtyři noci a když jsme dostali dolo slámu, musil jsem hlídati své místo. Za týden odjížděli již hoši do Recka. Při dalším pobytu zvykli jsme si na ucházející stravu, kterou tvořily pověštině fazole. Chléb byl bílý, a 1 kg váhy. V tomto táboře bylo nás jeden čas na 10 tisíc. Psali jsme často domů, ale odpovědi nedocházely, jenom občas nějaký lístek. Tak přišly první Vánoce v cizině. Na Štědrý den byli jsme poslední pro večer i již se na nás nedostalo. Chťel jsem vše zaspati, ale nebylo možno, neboť někteří utvořili pěvecký kroužek a když zpivali v ten večer národní písně a ukolébavky, zaplakal jsem jako nikdy v životě. Tak smutné Vánoce nedovedl jsem si do té doby představit. Na Boží Hod byli jsme procházku ve městě a na nádraží. Bitolje je město velké s mnoha obchody a málo vystavňnými domy a kolem jsou vysoké hory, právě nad

kasárami táhne se vysoký horský hřbet, na němž kdysi Turci kladli Srbům houževnatý odpor, poněvadž zůstalo na bojišti na tři tisíce mrtvých Srbů. Za několik dnů dostal jsem se jako ošetřovatel na „marodku“, kdež byli ošetřováni nemocní, poněvadž tyfem, který zde začínal řádit. Práce nebylo mnoho, ale dohlížení na těžce nemocné a poslouchání stenání působilo na mne trapně. Hned druhý den přivedli nemocného, který v horečce zuřil tak, že musel býti svázan a celou noc dělal rámus. Lékaře zastával zde medik a lékárník a měli jedné prášek na všechny nemoce. Stále mne něco nutkalo odtnout prýč, žádal jsem propuštění, nebylo mně vyhověno. Již jsem dostal lístek od Rouska z Athen, v kterém zděloval, jak byli uvítáni a obdařeni, načež se nastoupili cestu po lodi na ostrov Viz. Ke konci ledna 1915 odjížděl větší oddíl pověštině Maďarů neznámou kam a bylo šlešeti, že brzy odjedou další transporty, požádal jsem šikovatele v kanceláři, by mne zařadil do nejbližšího oddílu, který odjede. Na Hromnice ráno stálo nás již 120 s tlumokou na zádech, každý dostal 7 dinárů a chléb, načež vyšli jsme po silnici k Přílepu. Reka Černá Voda byla rozlita po polích a zaplavila krásné osení. Odpoledne začalo sně-

žití a k večeru brodili jsme se sněhem za prudké vánice a přijdouce pozdě v noci do Přílepu (39 km) nemohli jsme najíti nocleh. Konečně vešli jsme do hostince, ač to byla novostavba, nebyla zde, jako všude v Srbsku žádná kamna, takže zde byla zima jako venku. Číča uválil nám na jeho krbu trochu čaje, přespali jsme na podlaze. Ráno nemohl jsem natáhnout údy jak jsem byl zimou skřehlý. Zase brodili jsme se sněhem po kolena po silnici, až přišli jsme pod známé pohoří „Babúnu“, které s této strany není tak vysoké. Jelikož silnice tvoří veliké okliky, šli jsme přímo na návrší, které zde stejnoměrně stoupá. Asi uprostřed přišli jsme na nálepi pod sněhem a prudký vítr proti nám strhával nás dolů po ledě zpět, jeden porážel druhého, ba i pět najednou jelo nás zpět po stráni. Po kolenu i po čtyřech ležli a drápali jsme se nahoru. Ti kteří přišli dřívě nahoru, pospíchali dále a tak nešli jsme pohromadě. Teprve večer v malé vesnici nás číčově počítali a tu jeden scházal, jmenoval se Větrovský, podlehli asi v prudké vánici pod vrchem. V tomto oddílu byli jsme všichni Češi, domobrancí od Smedereva. Třetí noc přespali jsme v hostinci ve Velesu. Pak 35 zajatců odbočilo jiným směrem a my stoupali po příkré silnici vzhůru. (Pokrač.)

Morava-Slezsko

U nás v Albrechticích, na pohraničí slezském, využívají Němci velmi záporně lytové tiskné, aby mohli z domů vypovídat státní úřady, ba i státní zaměstnance. Na poradě zástupců státních čl. úřadů bylo výslovně konstatováno, že toto tažení henleinovců proti úřadům a Čechům vůbec jest záporně organizované. Celkem jest již vypověděno 6 státních úřadů a řada úřednictva. Jedná se o okresní soud, četnictvo, finanční stráž atd. Jest s povídem, že albrechtickým Němcům nestačilo ani 60.000 Kč, které stát jim platil za kanceláře bez světla, otopu, vodovodu, kanalizace. Bude proto na místě, když dle rady hraničáckých pracovníků postaví státní správu v místě státního domu, který výnosem ušetřeného nájemného bude za pár roků zaplacen.

V Českém Lipníku n. B. jest pro dvánáct německých dětí vydržováno soukromé německé vyučování Kulturverbandem z Prahy. Učitel a vybraní henleinovci navštěvují žáky v bytech rodičů a namnoze i děje se tak v manželstvih smíšených, kde německá národnost dětí jest při nejmenším sporná. Zdá se nám, že vyučování toto má jiného účelu a že by si příslušné úřady této činnosti všimnout.

Hraničáři, vy nejste domácí a usedlým elementem v sudetoněmeckém prostoru. — prohlásil tak alespoň německý poslanec Böhm. Tyž pán pravděpodobně sám přistěhovalce, zapominá, že Češi v pohraničí odjakživa jsou starousedlíky a je-li zde nějaký element vetřelců, pak jsou to Němci.

Osek u Duchcova

V našem městě máme letos velice smutný masopust. — Neutěšené hospodářské poměry tak tíživě tlačí na bedra našeho z největší části chudého a hornického lidu, že si žádný spolek ani netroufá pořádat ples. Ba ani obyčejní domácí bály se letos neřádají.

Bílina

Dne 23. ledna tohoto roku dožil se požeňnaného věku 80 let majitel zámku i panství bílinského, patron našeho i jiných chrámů, urozený pán Ferdinand Zdenko Lobkovic. Vzácný tento muž, šlechtic rodem i duchem, byl vždycky věrným synem českého národa i katolické církve, známý lidumil a mecenáš. Také naše katolické spolky a organizace mají v něm štědrého podporovatele a příznivce. Proto i my se připoujeme k nepřehlédnutelné řadě gratulantů a přejeme všemu velikému dobrodinci k jeho osmdesátým narozeninám všechno dobré — hlavně zdraví a Boží požeňnaní!

Roudnice n. L.

Katolická součinnost v Roudnici probírala na posledním debatním večírku 19. ledna v klášteře roudnickém pod vedením p. guardiána P. Klementa Hudece poslední otázky o socialismu a skončil o té věci veškeré konání o Hromnicích 2. února (zase večer v klášteře v 8 hodin) rozhovorem o solidarismu křesťanském.

Místní organizace čl. strany lidové v Roudnici pořádá zase Lidový ples a to v neděli 6. února večer v Roudnické pivnici. Vstupné mírné, pouze 6 Kč.

Sportovní klub v Roudnici zve všechny organizace a spolky na společnou poradou v pondělí 31. ledna večer v 8 hodin do nádražní restaurace, jak u sportůlatu letos v letních měsících všennárodní manifestací na oslavu dvaceti-letého trvání naší republiky.

Úmrtí řídicího učitele p. B. Mariana svolalo na jeho pohřeb konaný v neděli 23. ledna odpoledne z proboštského kostela roudnického na hřbitov v rodné farnosti jeho v Budyni, veliký zástup jeho známých z řad učitelstva, žáků, spolužáků a úřadů školních. Nežli jsme se rozloučili na silnici u sv. Rosálie s jeho tělesnými pozůstatky.

promluvil za učitelstvo p. řídicí v. v. Doubravský, předseda místní školní rady roudnické. Pověděl soustrastně, že zvěčnělý je rodákem z Budyně, absolventem gymnasia roudnického, kde maturoval a pak věnoval se před 46 lety učitelství. Počal působením na maticích školách ve zmíněném území, dostal se pak do škol. okresu rodného, kde nejdříve působil v Roudnici. Dohlý si zvláštních zásluh prací pro zřízení dětského hřiště v Roudnici a byl naposledy jmenován řídicím učitelem ve své rodné Budyni. Ale brzy již čekala na něj pense, takže místo řídicího v Budyni ani nenastoupil. V Roudnici žil dále svým dětem, z nichž dcerušku v oktávě jasnou utvrzoval v latině. Promluvil pak předseda okres. škol. výboru roudnického vrchní politik. rada Gabriel, který mu přál u Boha odměny za vykonanou práci. Zvěčnělý p. řídicí Mariana byl člověk věřící a modlitel se k Bohu. Zemřel v 66. roce věku.

Drobné zprávy ze života hraničářů

Němečtí provokatéři. V Jihlavě při Sdp schůzi přečetl předseda a místní náčelník dr. Hlausanm úřední pokyny pro veřejnou schůzi tak ironickým a nás urážejícím způsobem, že vyvolal nejen obrovský smích svých straníků, ale také úřední zákaz zástupce politického úřadu. Dostal za to 500 Kč pokuty. I před soudem počínal si však takovým způsobem, že by takovéto drzé a provokátorské činy měly být daleko přísněji trestány.

Byl Dr. Sebekovský odstraněn? Německé aktivistické listy přinesly zprávu, že jeden z nejstarších členů: Kameradschaftsbundu a spoluzakladatel sudetoněmecké strany Dr. Sebekovský, nejužší důvěrník a spolupracovník Henleina byl zbaven všech funkcí v sudetoněm. straně. Henleinovci a jejich časopisy zprávu sice neotiskly, také však nepopřely a nevyvrátily.

Sudetské legie z Českoslováku v Německu. Ve Wilhelmshavenu v Německu organizována jest sudetská legie z našich Němců, naverbovaných do Německa na práci a z německých uprchlíků z CSR. V Chemnitzích v Sasku konán byl tříměsíční kurs pro službu pozorovatelskou. Účastníci se vycvičovali výslovně pro válku s Československem, do které prý uřelí zasáhne Rusko. Podobně jsou školeni i účastníci táborů pracovní služby a úderníci SA.

Redakční uzávěrka jest každé pondělí. Přihlásil jsi se již do Jednoty přátel? Nečetě je, pište také a předpřalce!

Šternám záložny Hermes

Úrokování vkladu. Úrokování vkladu na vkladní knížky děje se podle vládního nařízení a jest u všech peněžních ústavů stejně 3%. Tak zvané lidové peněžnictví, tedy i naše záložna Hermes může přijímat vklady na výpověď a tyto úrokovatí výše a sice následovně:

při výpovědi 30denní 3,4%

při výpovědi 90denní 3,6%

Pražské spojitelné tyto výhody vyššího úrokování nemají. Věnovské spojitelné a banky mohou úrokovatí nejvýše 3,4%.

Z úroků odpovídá se v záložnách a spojitelných 9% srážek, t. j. 6% daně rentové a 3% příspěvků Všeobecnému

Organisační

Co viděl v sovětském Rusku popsal pražským bratřím a jejich přátelům předseda pražského Okresu br. Josef Svoboda, který se na počátku prosince vrátil z měsíční studijní cesty z SSSR. Přednáška doprovázena byla řadou vlastních světelných obrazů a velmi se líbila jak obsahem, přednesem tak obrázkovým doprovodem. Skoda jen, že v týž den konala se schůze katolíků na Slovanském ostrově a že následkem toho mnozí, kteří se na přednášku br. Svobody těšili, nemohli si jej poslechnouti. Přednáška z technických důvodů nebylo možno přeložit.

Bratři — legionáři, zavítavši do Prahy, máte možnost přijít do společnosti katol. legionářů neb jejich přátel, vždy v úterý večer o 8. hod. v klubovně paláce Charitas, kde se schází pražský okrese Jednoty přátel, v pátek večer u Hortiků na rohu Moráně a Václavské ulice v Praze II., koná schůze vždy zemský výbor. výbor katol. legionářů a vždy první neděli v měsíci dopol. o 10. hod. na Strahově v Praze IV., členové strahovské skupiny.

Bezplatné udělování čl. revoluční medaile v jubilejním roce republiky. V zájmu těch příslušníků československého zahraničního vojska, kteří si až dosud z důvodů hospodářských nemohli opatřit „Československou revoluční medaili“, zrušuje ministr národní obrany na jubilejní rok republiky platnost ustanovení o vybírání poplatku při udělování řečené medaile. Tato bude tedy udělována v roce 1938 bezplatně. Platnost tohoto výnosu končí dnem 31. prosince 1938.

Soutěž na obsazení míst důstojníků zeměpisného ústavu z povolání. Ministerstvo národní obrany obsadí ve vojenském zeměpisném ústavě několik míst důstojníků zeměpisného ústavu z povolání pro službu zeměměřičskou, a to ve služební kategorii důstojníků voj. geometrů. Pro přijetí na tato místa se vyzývá mimo jiné skončení studii zeměměřičských na vysoké škole technické s predepsanými zkouškami a vykonání zkoušky na důstojníka v záloze.

Bratře legionáři, vrátil jsi již osobní dotazník?

O místa se mohou ucházeti důstojníci v dobrovolné další činné službě, důstojníci v zál. nejvyšší v hodnosti poručíka podporučíci pres. služby a aspiranti pres. služby. Bližší podmínky soutěže jsou uveřejněny v věcném věstníku MNO. čís. 3 z r. 1938.

Konkurs na místa z nadace A. a J. Polákových pro potřebné důstojníky v. v. Ministerstvo národní obrany jako vojenský nadační úřad propůjčí v r. 1938 několik uvolněných nadačních míst z nadace Antonína a Jana Polákových pro potřebné důstojníky v. v. Konkursní podmínky byly uveřejněny ve věc. věstníku MNO. čl. 285, 1936. Žádosti je třeba adresovat MNO., VI./5. odděl. a podat je do 20. února 1938.

fondy peněžních ústavů, který slouží ke vzájemné záruce vkladů a k případnému krytí nezaviněných ztrát v peněžních ústavech.

Cistý úrok činí tedy při 3% úrokování 2,73%, při 3,4% 2,95% a při 3,6% 3,185%. U bank jsou srážky vyšší a sice 10%, tedy čistý úrok 2,7%. Vyšší úrokování není dovoleno. Na přestupky jsou vysoké tresty, postihující jak peněžní ústav, tak i vkladatele. Srážky musejí býti zřetelné v knížkách vyznačeny. Srážky musejí nésti vkladatel. Výpověď musí býti ve vkladní knížce poznamenána. Při výplatě vázaného vkladu bez předchozí výpovědi musí odpodčítati peněžní ústav částku rovnající se 1/2% úroku za dobu výpovědi.

Politické kafičko

Jak to jen udělat, aby mléko a kafičko bylo dobré a levné, aby v něm nebylo cítit politické aroma a měli jsme se z toho všichni dobře. Usměnit „mléčné hospodářství“ — naříditi kravám, aby dávaly již mléko pasteurisované — proč by to nešlo? — jen najít pro to důvod.

A tak denně můžeme čísti polemiky, hájící zájmy výrobců i konsumentů, ba nechybí ani zdůrazňování, jakým zásluhným činem našeho družstevnictví byl průlom, směřující k ozdravení mléčného hospodářství a zásobování mlékem. A výsledky? Inu politika je politika a je-li v tomto směru sociální — pak prý je to jen švindl!

Kravičky dávají zemědělcům mléko, jehož výrobní cena rovná se Kč 1,18, nic však nevdají, že mléko přebírá družstevní mlékárna levněji — zemědělec je rád, když může podpořít svůj družstevní podnik a proto na nějakou tu ztrátu nehledí. Tak tedy jeho stavovský podnik platí méně než kravička dodává a protože některé kravičky jsou povůrky — dávají mléka mnoho a hubené, tedy se na to přišlo od lesa, že možno opět uplatnit politiku a nyní již i taková kravička se může zmačknoti a její mlíčko hodnotit pak družstevní podnik pouze Kč —67, a děje si kravičko co chceš, mlékárna tě přece dobehne. Pak ovšem velmi závisí na poměru majitele takové kravičky k jeho podniku a nedivte se, že i tak to mléko zhoustne, — jen to umět — a poněvadž se to umí — i kravičky se usmějí. Tedy Kč —67, ba i —72 za 1 litr plnotučného mléka dostává náš zemědělec od svého podniku, zalozeného na stavovské všeobecné prospěšnosti a nevydělečnosti. Nu — a přenevadž mlékárny to mléko nevyjijí, tak ho prodají svým družstevním kolegyním ve větších množstvích a ty pak opět jiným kolegyním, až ho dostane pan konsument. Protože se ho pak při takovém obchodu trochu rozouará, inu tak stojí jako houska na krámě Kč 1,60 celý litr. Nevýdělečný podnik pracuje s „jedním procentem“, za Kč 1. — kupuje, za Kč 2. — prodává.

A ti křiklouni výrobci a spotřebitelé pořad tomu nerozumějí, co to dá za práci, starost a spekulaci, aby byli všichni spokojeni alespoň tak, jako dosud.

Nejhorší však jsou výrobci, když jim hospodářské poměry dovolí cestu do Prahy a zde vidí ten svůj neřalovaný mléčný výrobek. I vysvětlujeme mu marně, že ta modrá barva je od té pasteurizace a že tam ten tuk je — ovšem na dně — proto že ho není vidět — jinak že hodnota mléka je tatáž, ona totiž ta bílá barva se žlutým nádechem se pro Pražany nehodí, od té boli oči — zeleného tady máme málo, proto jsme věděni za trochu té modře (působí na dobrou náladu), atd., atd., ale vše marně a výrobce pevněji třímá svojí sukovicí, „kdybych já tak na ně — na berany, ...“ inu, to už všichni znáte.

Proto milé družstevní mlékárny a všichni vy, kterým byl do kolebký dán úkol obchodovati mlékem a starati se tak o blaho sociálně nejslabšího občanstva, vysvětlete jasně všem, že výtěžek na 1 litru mléka rovná se minimálnímu výtěžku každého jakkoliv organizovaného živnostníka a že cena Kč 1,60 za litr je cena zcela přiměřená. Konečně prokažte drzým křiklounům, že požívání mléka nepasteurisovaného je pro zdraví lidí nebezpečné a zajistěte zdravím ohroženému občanstvu, aby každý lékař, který by si dovolil nemocnému doporučití pít teplého mléka přímo u sedláka — byl trestně stíhán a věřte, že přestanou pít čaj. — a.

Knihářství

ANTONÍN BAUTZ

provádí veškeré práce zakázkové, obchodní a nakladatelské.

PRAGA II., Podskalská 46.

Telefon 459 82.

PRO DOBRÉ BYDLENÍ

DOBŘÝ NÁBYTEK

od Iy R. BUKÁČEK Praha-Karlín, Královská 17. 47.

Odborné zařizování ústavů, vil, obchodů. Bohatý výběr, kvalitní výroba, levné ceny. — Telefon číslo 61705.

TISKOPISY

PROJEKTOVATEL

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ

PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-

KRATŠÍ DODÁ TISKARNA

VLAST - A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Veliké jubileum, Víte kolik propijete a prokouříte ?, Teplice - Šanov, Bílina**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**